

OBSAH

<i>Úvod Zdeňka Nejedlého</i>	7
<i>Slovo úvodní</i>	11
<i>Umění nelze naučiti</i> Povolaní a vyvolení. – Všichni lidé jsou komedianty. – Po prvé v divadle a mezi herci. – Už mě vychovávají. – Režisér Karel Polák	13
<i>Režisér má vést, nikoli učit</i> Šablony, manýry, kopírpapír a originál. – Individualita se nedá znásilnit rukou režisérovou. – Herecká režie. – Na počátku bylo herectví. – O výchovu, jež ponechá hercovu nadání nejširší rámec. – Pracujme s hotovými herci	28
<i>Výchova mladých: hrát, hrát, hrát</i> Konservatoř, její užitečnost a účelnost. – Mé rady a má přání všem absolventům dramatické konservatoře	38
<i>Dva divadelní praktici</i> Jaroslav Kvapil. – František Zavřel	60
<i>Případ K. H. Hilara</i> Umělec a člověk	67
<i>Čím bylo herci Národní divadlo</i> Jdu do Plzně. – Pavel Nebeský. – Konečně Praha. – Václav Štech	103

<i>Režisér, básníkovo slovo a šestý smysl hercův</i>	
Hercova práce je prací tvůrčí	115
<i>Hercovo zrání</i>	
Herec roste jenom sebevýchovou. – Vrozená herecká inteligence	125
<i>Vendelín Budil</i>	
Ředitel, herec, člověk – jehož celým světem bylo di- vadlo	130
<i>O českou jevištní mluvu</i>	
Dejte nám zákony divadelní řečí!	148
<i>Kritikovo svědomí</i>	
Kritika je umění, nikoli řemeslo, nikoli věda	151
<i>Jevištní postavy Václava Vydry</i>	175
<i>Režisérská činnost Václava Vydry</i>	179
<i>Vydavatelská poznámka</i>	180
<i>Seznam vyobrazení</i>	183